EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 19.9.2016
COM(2016) 598 final

2016/0277 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168

SELETUSKIRI

Vastavalt 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) artikli 395 lõikele 1 võib nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal anda igale liikmesriigile loa võtta erimeetmeid, millega tehakse erand kõnealuse direktiivi sätetest selleks, et lihtsustada käibemaksu kogumise menetlust või hoida ära teatavat maksudest kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist.

Kirjas, mis registreeriti komisjonis 30. märtsil 2016. aastal, taotles Itaalia Vabariik luba jätkata sellist erandit lubava meetme kohaldamist, mille alusel on Itaalias võimalik teatavat liiki transpordivahenditelt võetavat käibemaksu maha arvata. Vastavalt käibemaksudirektiivi artikli 395 lõikele 2 teavitas komisjon 22. juuni 2016. aasta kirjaga muid liikmesriike Itaalia Vabariigi taotlusest. 23. juuni 2016. aasta kirjas teatas komisjon Itaalia Vabariigile, et tal on olemas kogu teave, mida on vaja taotluse hindamiseks.

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käibemaksudirektiivi artiklis 168 ja 168a on sätestatud, et maksukohustuslasel on õigus arvata maha selliste ostude puhul tasutud käibemaks, mida tehakse maksustatavate tehingute tarbeks. Peale selle on käibemaksudirektiivi artikli 26 lõike 1 punktis a sätestatud, et ettevõtte vara hulka kuuluvate kaupade kasutamist isiklikuks tarbeks käsitatakse tasu eest teenuste osutamisena, kui nendelt kaupadelt oli käibemaks täielikult või osaliselt mahaarvatav. Sellega tagatakse lõpptarbimise maksustamine juhul, kui asjaomane sisendkäibemaks algselt maha arvati.

Mootorsõidukite puhul on maksukohustuslastel mõnikord raske ja koormav määratleda ja registreerida, mil määral kasutati teatavat sõidukit ettevõtluse eesmärgil ning mil määral isiklikuks tarbeks, samuti on maksuhalduril raske ja koormav kontrollida, milleks seda sõidukit tegelikult kasutati. See kehtib ka juhul, kui Itaalia kasutaks käibemaksudirektiivi artikli 168a lõikega 2 ettenähtud võimalust piirata ametiautodega seotud kulutuste mahaarvamist proportsionaalselt ulatuses, mil maksukohustuslane tegelikult sõidukit ettevõtluse tarbeks kasutab. Segakasutuses olevate sõidukite suure arvu tõttu võib maksudest kõrvalehoidumine omandada märkimisväärse ulatuse.

Selleks et lihtsustada käibemaksu kogumist ja võidelda maksudest kõrvalehoidumise vastu, taotles Itaalia Vabariik 2007. aastal nõukogult luba, et ta saaks kohaldada üksikerandit, mille alusel tohiks Itaalias kohustuslikus korras kuni 31. detsembrini 2010 arvata teatavate maantee-mootorsõidukite puhul käibemaksu maha üksnes 40 % ulatuses (kõnealuste mootorsõidukite hulka ei kuulu põllumajandus- või metsatraktorid, tavaliselt kasutatakse neid inimeste või kaupade vedamiseks teedel, nende suurim lubatud mass ei ületa 3 500 kilogrammi ning neil sõidukitel on lisaks juhi istekohale kuni kaheksa istekohta), ja selle loa ta ka sai[1]. Siiski tuleks märkida, et käibemaksu mahaarvamise piirangut ei kohaldatud selliste sõidukiliikide suhtes nagu kaubavarude hulka kuuluvad sõidukid, autokoolides õppesõiduks kasutatavad sõidukid, rentimiseks või liisimiseks kasutatavad sõidukid, müügiesindajate poolt kasutatavad sõidukid ning taksod. Samal ajal oleksid ettevõtjad sõidukite isiklikuks tarbeks kasutamist kajastavast arvepidamisest vabastatud. Kõnealust otsust pikendati nõukogu

[1] Nõukogu 18. juuni 2007. aasta otsus 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõikest 1 ja artiklist 168 (ELT L 165, 27.6.2007, lk 33).

otsusega 2010/748/EL[2] kuni 31. detsembrini 2013 ning nõukogu rakendusotsusega 2013/679/EL[3] kuni 31. detsembrini 2016.

Itaalia Vabariik esitas kooskõlas eespool nimetatud otsuse artikliga 6 komisjonile aruande, mis hõlmab kõnealuse otsuse kohaldamist, sealhulgas kohaldatava piirangu protsendimäära ülevaatamist.

Itaalia Vabariigi poolt kõnealuses aruandes esitatud teabest selgub, et arvestades eelkõige Itaalia Vabariigis tegutsevate väikeettevõtjate väga suurt hulka (99 % või 5,2 miljonit maksukohustuslast on mikroettevõtjad, kelle ettevõte koosneb vaid ettevõtjast endast või kus on vaid üks töötaja), vastab eespool nimetatud 40 % piirang endiselt tegelikule olukorrale ja on seega asjakohane.

Siiski peaks igasugune erandi pikendamine olema ajaliselt piiratud, et oleks võimalik hinnata, kas tingimused, millel erand põhineb, ikka veel kehtivad. Seepärast tehakse ettepanek pikendada erandi kehtivusaega 2019. aasta lõpuni ja paluda Itaalia Vabariigil esitada uus aruanne, kui erandit kavatsetakse pärast uue tähtaja lõppu veelgi pikendada.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas kehtivate sätetega**

Direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 176 on ette nähtud, et nõukogu määrab kindlaks kulud, millelt käibemaksu maha ei arvata. Kuni kõnealuste kulude kindlaksmääramiseni lubatakse liikmesriikidel säilitada 1. jaanuaril 1979 kehtinud erandid. Seepärast kehtivad mitmed senist olukorda säilitavad sätted, millega piiratakse õigust arvata maha mootorsõidukitega seotud käibemaksu.

Hoolimata varasematest algatustest kehtestada eeskirjad selle kohta, milliste kulukategooriate korral võib mahaarvamisõigust piirata,[4] on selline erand asjakohane seni, kuni kõnealuseid eeskirju ELi tasandil ühtlustatakse.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käibemaksudirektiivi artikkel 395.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Võttes arvesse käibemaksudirektiivi sätet, millel ettepanek põhineb, kuulub ettepanek Euroopa Liidu ainupädevusse. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Otsus käsitleb liikmesriigile tema enda taotlusel antud luba ja sellega ei määrata mingeid kohustusi.

---

2 Nõukogu 29. novembri 2010. aasta rakendusotsus 2010/748/EL, millega muudetakse nõukogu otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 318, 4.12.2010, lk 45).

3 Nõukogu 15. novembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/679/EL, millega muudetakse nõukogu otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 316, 27.11.2013, lk 37).

4 KOM(2004) 728 (lõplik) – Ettepanek: Nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 77/388/EMÜ käibemaksukohustuse lihtsustamiseks (ELT C 24, 29.1.2005, lk 10), tühistatud 21. mail 2014 (ELT C 153, 21.5.2014, lk 3).

Erandi piiratud ulatust arvestades on erimeede kooskõlas taotletava eesmärgiga, st hoida ära teatavat liiki maksudest kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist ning lihtsustada käibemaksu kogumist konkreetses sektoris.

- **Vahendi valik**

Kavandatud õigusakt(id): nõukogu rakendusotsus.

Muud meetmed ei oleks asjakohased järgmisel põhjusel.

Nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ artikli 395 kohaselt on erandi tegemine ühistest käibemaksueeskirjadest võimalik vaid komisjoni ettepaneku põhjal nõukogus ühehäälselt antud loa alusel. Nõukogu rakendusotsus on ainus sobiv õigusakt, sest selle saab adresseerida üksikule liikmesriigile.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISTE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Käesolev ettepanek põhineb Itaalia esitatud taotlusel ja käsitleb ainult kõnealust liikmesriiki.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Välisekspertide arvamusi ei olnud vaja kasutada.

- **Mõju hindamine**

Ettepaneku eesmärk on vältida käibemaksust kõrvalehoidumist ja lihtsustada maksu kogumise menetlust, mistõttu on selle võimalik mõju positiivne nii ettevõtjatele kui ka maksuhalduritele. Itaalia käsitab lahendust sobiva meetmena, mis on võrreldav muude kehtinud ja kehtivate eranditega.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta negatiivselt ELi eelarvet.

Ettepaneku eesmärk on lubada Itaalial jätkata mahaarvamisõiguse piiramist teatavate sõidukite ja nendega seotud kulude üle aastatel 2017–2019, nagu oli ka lubatud otsusega 2007/441/EÜ kuni 2016. aastani. Kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 1553/89 artikli 6 lõikega 4 on Itaalia arvutanud asjakohased „hüvitised autode ja nendega seotud kulude puhul“ ja seetõttu tuleks nende kohaldamist jätkata kuni 2019. aastani.

5. MUU TEAVE

Ettepanek sisaldab aegumisklauslit. Erandi kohaldamisaeg lõpeb automaatselt 31. detsembril 2019.

Juhul kui Itaalia peab ikka veel vajalikuks erandit tegeva meetme pikendamist pärast 2019. aastat, tuleks komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2019 esitada uus hindamisaruanne koos pikendamistaotlusega.

2016/0277 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

millega muudetakse otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,[5] eriti selle artiklit 395,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu otsusega 2007/441/EÜ[6] anti Itaaliale luba seada 40 % piirang maksukohustuslaste õigusele arvata maha käibemaks selliste mootorsõidukitega seotud kuludelt, mida ei kasutata ainult ettevõtluse eesmärgil. Peale selle on otsuses 2007/441/EÜ sätestatud, et selliste sõidukite isiklikuks tarbeks kasutamist, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse otsuse alusel mahaarvamise õiguse piirangut, ei käsitata teenuste osutamisena tasu eest. Otsus 2007/441/EÜ sisaldab veel nimetatud otsuse kohaldamisalasse kuuluvate sõidukite ja kulude määratlusi ning nende sõidukiliikide loetelu, millega seotud kulude suhtes mahaarvamise õiguse piirangut ei kohaldata. Otsust 2007/441/EÜ on muudetud nõukogu rakendusotsusega 2010/748/EÜ[7] ja seejärel taas nõukogu rakendusotsusega 2013/679/EL,[8] milles seati aegumiskuupäevaks 31. detsember 2016.

(2) Kirjas, mille komisjon registreeris 31. märtsil 2016, taotles Itaalia luba pikendada meedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168, et jätkata mahaarvamisõiguse piiramist selliste mootorsõidukitega seotud kulude suhtes, mida ei kasutata ainult ettevõtluse eesmärgil.

(3) Itaalia Vabariik esitas kooskõlas nõukogu otsuse 2007/441/EÜ (muudetud) artikliga 6 komisjonile aruande, mis hõlmas nimetatud otsuse kohaldamist, sealhulgas kohaldatava piirangu protsendimäära ülevaatamist. Itaalia esitatud teabe kohaselt

---

5 ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

6 Nõukogu 18. juuni 2007. aasta otsus 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 165, 27.6.2007, lk 33).

7 Nõukogu 29. novembri 2010. aasta rakendusotsus 2010/748/EL, millega muudetakse nõukogu otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 318, 4.12.2010, lk 45).

8 Nõukogu 15. novembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/679/EL, millega muudetakse nõukogu otsust 2007/441/EÜ, millega lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meetmeid, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 26 lõike 1 punktist a ja artiklist 168 (ELT L 316, 27.11.2013, lk 37).

kajastab mahaarvamise õigusele seatud 40 % piirang endiselt asjaomaste sõidukite ettevõtluse eesmärgil ja isiklikuks tarbeks kasutamisega seotud olukorra suhet. Seepärast tuleks Itaaliale anda luba kohaldada kõnealust meedet veel ühe piiratud ajavahemiku jooksul kuni 31. detsembrini 2019.

(4) Komisjon teavitas muid liikmesriike Itaalia taotlusest 22. juuni 2016. aasta kirjaga. Komisjon teatas 23. juuni 2016. aasta kirjas Itaaliale, et tal on taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

(5) Kui Itaalia taotleb kõnealuse tähtaja täiendavat pikendamist pärast 2019. aastat, tuleks komisjonile hiljemalt 1. aprilliks 2019 esitada uus aruanne koos tähtaja pikendamise taotlusega.

(6) Erandi kohaldamine ei mõjuta käibemaksust tulenevaid Euroopa Liidu omavahendeid.

(7) Seega tuleks otsust 2007/441/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2007/441/EÜ artiklid 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Käesolevas otsuses sätestatud meetmete pikendamise taotlus tuleb komisjonile esitada 1. aprilliks 2019.

Kõnealuste meetmete pikendamisega seotud mis tahes taotlusele tuleb lisada aruanne, mis sisaldab nende mootorsõidukitega seotud kulude suhtes, mida ei kasutata ainult ettevõtluse eesmärgil, kohaldatava käibemaksu mahaarvamise õiguse piirangu protsendimäära läbivaatamist.

Artikkel 7

Käesolev otsus kehtib kuni 31. detsembrini 2019.“

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja